

Altın Yaya Köprüsü

Yavuz DEMİRKIRAN

Altın Yaya Köprüsü

Yavuz DEMİRKİRAN

Mira, sıcak kahverengi tenli ve parlak kehribar gözlü genç bir kâşifti. Derin, yemyeşil bir vadinin kıyısındaki bir köyde yaşıyordu. Her sabah sarı yağmurluğunu ve yeşil çizmelerini giyer, kahverengi çantasını alır ve küçük pirinç dürbününü boynuna asardı. Tepelerin üzerinden güneşin doğuşunu izlemeyi çok severdi. 'Bugün yeni bir şey bulacağım,' diye fısıldadı.

Köyün ileri geleni Büyükbaba Tomas, kırmızı atkısını sıkıca sarmış bir bankta oturuyordu. Koyu kahverengi teni, beyaz saçları ve yuvarlak gözlükleri vardı. 'Uzun zaman önce,' dedi, 'vadide gün doğumunda altın bir köprü belirirdi. Hızla kaybolurdu, bu yüzden yalnızca sabırlı olanlar geçebilirdi.' Mira'nın gözleri kocaman açıldı. 'Altın bir köprü mü? Onu görmeliyim!' diye haykırdı. Büyükbaba gülümsedi. 'Güzel şeyler bekleyenlere gelir.'

Mira, küçük ötücü kuşu Pip ile vadiye doğru yürüdü. Pip'in yumuşak altın-kahverengi tüyleri, beyaz bir göğsü ve bir bacağına bağlı küçük kırmızı bir ipi vardı. Yürürlerken neşeyle cıvıladı. Şafakta geniş bir nehre ulaştılar. Suyun üzerinde sis yüzüyordu. Aniden bir altın parıltısı belirdi. Güzel bir köprü nehrin üzerine kavis yaparak sabah ışığında parlıyordu. 'Ah!' diye soludu Mira.

Ama altın köprü hızla soldu. Birkaç dakika içinde yok oldu. Mira gözlerini kırıştırdı. 'Onu kaçırdık!' dedi. Pip üzgünce cıvıladı. Tam o sırada beş yolcudan oluşan bir grup geldi. Bez bohçalar ve sepetler taşıyorlardı. Bir çocuk hasır şapka tutuyordu. 'Köprü nerede?' diye sordular. 'Gün doğumunda belirmediğini duymuştuk.' Mira başını salladı. 'Az önce kayboldu. Üzgünüm.' Yolcular yorgun ve üzgün görünüyordu.

Mira yolculara acıdı. 'Endişelenmeyin,' dedi. 'Köprünün zamanlamasını çözeceğim. Sonra güvenle geçebilirsiniz.' Yolcular başlarını salladı ve dinlenmek için oturdular. Mira pirinç dürbününü çıkardı. 'Pip, her sabah izleyeceğiz,' dedi. Pip cıvıladı ve kanatlarını çırdı. 'Şafakta önden uçarım ve köprü parıldamaya başladığında işaret veririm,' der gibiydi.

Ertesi sabah Mira ve Pip güneşten önce uyandılar. Nehir kıyısına koştular. Pip önden uçtu, altın-kahverengi tüyleri ilk ışığı yakaladı. Mira dürbünüyle izledi. 'İşte!' diye fısıldadı. Güneş tepelerin üzerinden görüldüğü anda köprü parıldamaya başladı. Ama bu kez Mira tam anı not etti. Solana kadar dakikaları saydı. 'Üç dakika,' dedi. 'Hazır olmalıyız.'

Her sabah Mira ve Pip nehre döndüler. Gün doğumunu izlediler ve köprünün belirişini zamanladılar. Bazı günler erken parıldıyordu; bazı günler biraz daha geç. Mira, köprünün her zaman güneşin ilk ışını suya değdiğinde belirdiğini öğrendi. Ayrıca yalnızca üç dakika kaldığını da öğrendi. 'Sabır, Pip,' dedi. 'Giderek yaklaşıyoruz.'

Yolcular huzursuzlandı. 'Ne zaman geçebiliriz?' diye sordular. 'Çok uzun zamandır bekliyoruz.' Mira nazıkçe gülümsedi. 'Zor olduğunu biliyorum,' dedi. 'Ama doğru anı beklemeliyiz. Köprü hızlı ve biz hazır olmalıyız.' Büyükbaba Tomas ziyarete geldi ve 'Mira haklı. Sabır ve zamanlama önemlidir. Ona güvenin,' dedi. Yolcular iç çekti ama beklemeyi kabul etti.

Sonunda Mira köprünün sırrını biliyordu. Yolcuları nehir kıyısında topladı. 'Güneş doğduğunda köprü üç dakikalığına belirecek,' diye açıkladı. 'Hızlı yürümeli ve bir arada kalmalıyız.' Yolcular başlarını salladı. Bohçalarını sıkıca tuttular. Hasır şapkalı çocuk gülümsedi. 'Hazırız,' dediler. Mira gurur duydu. 'Pip bize işaret verecek,' dedi.

Şafakta herkes hazır durdu. Gökyüzü pembe ve altın rengine döndü. Pip yükseğe uçtu, yüksek sesle cıvıladı. 'Şimdi!' diye haykırdı Mira. Köprü parıldayarak göründü, bal gibi parlıyordu. 'Gidin, gidin!' diye seslendi. Yolcular altın köprüye adım attı. Yorgun yüzleri neşeye doldu. Mira öncülük etti, sarı yağmurluğu sabah ışığında parlıyordu. Hızla ve güvenle karşıya geçtiler.

Son yolcu, köprü solmaya başladığında köprüden indi. 'Başardık!' diye sevindiler. Mira'ya sarıldılar ve ona teşekkür ettiler. 'Sabrın ve zamanlamanla geçmemize yardım ettin,' dedi biri. Mira kızardı. 'Pip olmadan yapamazdım,' dedi. Pip neşeyle cıvıladı ve omzuna kondu. Altın köprü kayboldu ama herkes karşı tarafta güvendeydi.

Büyükbaba Tomas onları bekliyordu. 'Aferin, Mira!' dedi. 'İzledin ve bekledin, dostlarına yardım ettin.' Mira gülümsedi. 'Buna değdi,' dedi. Yolcular ona teşekkür olarak bir sepet elma verdiler. 'Sen gerçek bir kâşifsin,' dediler. Mira pirinç dürbününe baktı ve vadide daha çok harikalar izlemeye devam edeceğini biliyordu.

O günden sonra Mira vadinin köprü bekçisi oldu. Her sabah o ve Pip altın köprüyü izlediler. Yolcular geldiğinde zamanlamayı paylaştı. 'Sabırlı olun,' dedi onlara. 'Köprü gün doğumunda belirir ve üç dakika kalır.' Onun yardımıyla herkes güvenle geçti. Vadi mutlu yolcularla doluydu ve Mira'nın kalbi de doluydu.

Mira sabrın ve zamanlamanın önemli olduğunu öğrendi. Başkalarına yardım etmenin harika hissettirdiğini de öğrendi. Büyükbaba Tomas, 'İzleme ve bekleme yeteneğin var,' dedi. Mira başını salladı. 'Her zaman hazır olacağım,' dedi. Pip de onaylayarak cıvıladı. Altın köprü hâlâ her gün doğumunda belirir ve Mira dostların karşı kıyıya ulaşmasına yardım etmek için her zaman oradadır.

Ve böylece altın yaya köprüsü vadinin sihirli bir sırrı olarak kalır. Mira, sıcak gülümsemesi ve pirinç dürbünüyle her şafakta izlemeye devam eder. Güzel şeylerin bekleyenlere geldiğini bilir. Yolcular onun iyiliğini hatırlar ve vadi neşeli cıvıltılar ve minnet dolu teşekkürlerle yankılanır. Sabır gerçekten bir armağandır.

Eğer bir gün uzak vadiyi ziyaret ederseniz, sarı yağmurluklu bir kız arayın. Gün doğumunda orada olacak, küçük ötücü kuşuyla altın köprüyü bekleyecek. Ve size hatırlatacak: 'Sabırlı olun, dikkatle izleyin ve yardım edebildiğinizde başkalarına yardım edin.' Çünkü her nehri geçmenin ve yolculuk boyunca dostlar edinmenin yolu budur.